

ZAKON

O PROIZVODNJI IN PROMETU S PREPOVEDANIMI DROGAMI (ZPPPD)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon določa pogoje, pod katerimi sta dovoljena proizvodnja in promet s prepovedanimi drogami ter posest prepovedanih drog.

2. člen

Prepovedane droge so rastline ali substance naravnega ali sintetičnega izvora, ki imajo psihotropne učinke ter lahko vplivajo na telesno ali duševno zdravje ali ogrožajo primerno socialno stanje ljudi in so opredeljene v seznamu iz tretjega odstavka tega člena.

Razvrstitev prepovedanih drog sprejme Vlada Republike Slovenije, na predlog ministra, pristojnega za zdravstvo (v nadaljnjem besedilu: minister).

Seznam iz prejšnjega odstavka mora vsebovati za vse substance mednarodno nezaščiteno ime v latinski verziji ali drugo priznано ime ter kemijsko ime, empirično formulo in molekulsko težo.

Ta zakon se smiselno uporablja tudi za prepovedane droge, ki se uporabljajo v veterini, kolikor poseben zakon ne določa drugače.

3. člen

Prepovedane droge so razvrščene v eno od naslednjih treh skupin glede na resnost nevarnosti za zdravje ljudi, ki je lahko posledica njihove zlorabe ter glede na uporabo v medicini:

Skupina I: rastline in substance, ki so zelo nevarne za zdravje ljudi zaradi hudih posledic, ki jih lahko povzroči njihova zloraba in se ne uporabljajo v medicini;

Skupina II: rastline in substance, ki so zelo nevarne zaradi hudih posledic, ki jih lahko povzroči njihova zloraba in se lahko uporabljajo v medicini;

Skupina III: rastline in substance, ki so srednje nevarne zaradi posledic, ki jih lahko povzroči njihova zloraba in se lahko uporabljajo v medicini.

4. člen

Za proizvodnjo prepovedanih drog se štejejo vsi postopki, kjer se pridobivajo substance iz 2. člena tega zakona, vključno z gojenjem, predelavo in njihovo končno izdelavo.

Za promet s prepovedanimi drogami se po tem zakonu štejejo uvoz, izvoz, tranzit, prodaja in vsak drug način dajanja prepovedanih drog v promet.

Uvoz je vsak vnos prepovedanih drog na carinsko območje Republike Slovenije, ne glede na to, kakšna raba ali uporaba je bila v skladu s carinskimi predpisi dovoljena za to blago.

Izvoz je vsak iznos prepovedanih drog iz carinskega območja Republike Slovenije.

Tranzit je vsak prenos prepovedanih drog pod carinskim nadzorom preko carinskega območja, ali od enega do drugega kraja na carinskem območju Republike Slovenije.

5. člen

Prepovedana je posest prepovedanih drog, razen pod pogoji določenimi v 7. in 19. členu tega zakona.

6. člen

Za prepovedane droge se ne štejejo substance, ki se v skladu s posebnimi predpisi uporabljajo kot zdravila.

7. člen

Proizvodnja, promet in posest prepovedanih drog iz skupine I se lahko opravlja le v znanstveno-raziskovalne in učne namene.

Prepovedane droge iz skupine II in III se lahko proizvajajo, dajejo v promet in imajo v posesti za medicinske, veterinarske, učne in znanstveno-raziskovalne namene.

Dovoljenje za opravljanje dejavnosti iz prvega in drugega odstavka tega člena izda minister, na podlagi ocene letnih potreb.

II. PROIZVODNJA PREPOVEDANIH DROG

8. člen

Proizvodnja prepovedanih drog se lahko opravlja na podlagi dovoljenja ministra.

Prepovedane droge lahko proizvajajo pravne in fizične osebe, ki izpolnjujejo pogoje za izdelavo zdravil, določene s posebnim zakonom.

Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena ne more pridobiti oseba, če je bila obsojena za kaznivo dejanje neupravičene proizvodnje in prometa s prepovedanimi drogami v skladu z 196. in 197. členom kazenskega zakonika, v roku petih let od dneva pravomočnosti sodbe.

9. člen

Vrtni mak (*Papaver Somniferum*) in konoplja (*Cannabis Sativa* L.) se lahko gojita samo za prehrabene in industrijske namene na podlagi dovoljenja, ki ga izda ministrstvo, pristojno za kmetijstvo.

Natančnejše pogoje za pridobitev dovoljenja iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za kmetijstvo v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravstvo in ministrom, pristojnim za notranje zadeve.

III. PROMET S PREPOVEDANIMI DROGAMI

10. člen

Prepovedane droge se lahko dajo v promet le na podlagi dovoljenja ministra.

Vloga za izdajo dovoljenja za promet s prepovedanimi drogami se vloži pri ministrstvu, pristojnemu za zdravstvo.

Natančnejši postopek izdajanja dovoljenja za promet in obrazec vloge predpiše minister.

11. člen

Promet s prepovedanimi drogami na debelo lahko opravljajo pravne in fizične osebe, ki se ukvarjajo s proizvodnjo prepovedanih drog ter pravne in fizične osebe, ki izpolnjujejo pogoje, določene s posebnim zakonom za opravljanje prometa z zdravili na debelo.

Pravne in fizične osebe, ki opravljajo promet s prepovedanimi drogami na debelo iz skupin I in II, morajo poleg pogojev iz prejšnjega odstavka izpolnjevati še naslednje pogoje:

1. da imajo ustrezne prostore in opremo za hrambo in izdajanje prepovedanih drog, ki ustrezajo tehničnim in sanitarnim pogojem;
2. da hranijo prepovedane droge v posebnih prostorih, v katerih ne sme biti drugih proizvodov, ti prostori pa morajo biti zavarovani pred dostopom nepooblaščenih oseb.

Minister podrobneje določi tehnične in sanitarne pogoje ter način zavarovanja prostorov iz prejšnjega odstavka.

12. člen

Promet s prepovedanimi drogami iz skupin II in III na drobno opravljajo lekarne v skladu z zakonom, ki ureja opravljanje lekarniške dejavnosti.

13. člen

Prepovedane droge smejo uvažati in izvažati le pravne in fizične osebe, ki so registrirane za opravljanje proizvodnje ali prometa z zdravili na debelo ter na podlagi dovoljenja ministra.

14. člen

Dovoljenje za uvoz prepovedanih drog se izda, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

1. da so prepovedane droge, ki se uvažajo, namenjene za medicinske, veterinarske, učne ali znanstveno-raziskovalne namene;

2. da je količina prepovedanih drog, za katero se zahteva uvozno dovoljenje, v skladu z oceno letnih potreb.

15. člen

Dovoljenje za izvoz prepovedanih drog se izda, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

1. da so prepovedane droge, ki se izvažajo, namenjene za medicinske, veterinarske, učne ali znanstveno-raziskovalne namene;
2. da je vlogi za izvozno dovoljenje priloženo uvozno dovoljenje pristojnega organa države uvoznice.

16. člen

Vsaka pošiljka prepovedanih drog, ki se uvaža oziroma izvaža mora vsebovati tudi kopijo uvoznega oziroma izvoznega dovoljenja.

Ministrstvo, pristojno za zdravstvo posreduje kopijo izvoznega dovoljenja pristojnemu organu države uvoznice.

17. člen

Vloga za izdajo uvoznega oziroma izvoznega dovoljenja mora vsebovati naslednje podatke:

1. ime oziroma firmo in sedež pravne in fizične osebe, ki želi uvoziti ali izvoziti prepovedane droge;
2. naziv prepovedane droge in namen, za katerega se uvaža oziroma izvaža;
3. predvideno količino prepovedane droge;
4. odstotno količino baze prepovedane droge;
5. skupno količino baze prepovedane droge;
6. firmo oziroma ime in sedež tuje firme, ki je posrednik pri uvozu oziroma izvozu prepovedane droge;
7. označbo carinarnice, preko katere se uvaža oziroma izvaža prepovedana droga;
8. rok, v katerem bo opravljen uvoz oziroma izvoz;
9. številko uvoznega dovoljenja in navedbo organa države uvoznice, ki je izdal dovoljenje.

18. člen

Tranzit prepovedanih drog čez carinsko območje Republike Slovenije je dovoljen le, če ima pošiljka izvozno dovoljenje države, iz katere se prepovedano drogo izvaža ter uvozno dovoljenje države uvoznice.

O poteku tranzita se morata medsebojno obvestiti vstopna in izstopna carinska izpostava.

Pošiljke prepovedanih drog med tranzitom ne smejo biti izpostavljene postopkom, ki bi spremenili ali utegnili spremeniti naravo prepovedane droge.

Stroške varovanja plača pošiljatelj.

19. člen

Osebe, ki prestopijo mejo Republike Slovenije smejo imeti pri sebi za lastno uporabo prepovedane droge iz skupine II in III, ki se v skladu s posebnimi predpisi uporabljajo kot zdravila.

Od oseb iz prejšnjega odstavka organi obmejne kontrole lahko zahtevajo zdravniško potrdilo, iz katerega je razvidna upravičenost do posesti prepovedane droge iz skupine II in III.

20. člen

Prenašanje prepovedanih drog iz skupine II, namenjenih za prvo pomoč v prevoznih sredstvih v mednarodnem prometu, v količinah, ki so nujne za ta namen, se ne šteje za promet po tem zakonu.

Poleg listine o registraciji prevoznega sredstva je potrebno predložiti carinskemu organu verodostojno listino za določeno vrsto in količino prepovedane droge, ki ga je izdal pristojni organ države, v kateri je vozilo registrirano.

21. člen

Carinarnice morajo v vsako dovoljenje za izvoz oziroma dovoljenje za uvoz vpisati številko deklaracije, datum in kraj carinjenja.

Pravna in fizična oseba, kateri je bilo izdano dovoljenje za izvoz oziroma uvoz, mora kopijo dovoljenja s podatki iz prejšnjega odstavka v petnajstih dneh po carinjenju posredovati ministrstvu, pristojnemu za zdravstvo.

Za vsako pošiljko prepovedanih drog v tranzitu mora carinarnica preveriti pravilnost predložene carinske listine ter o vrsti in količini prepovedanih drog, državi izvoza in državi uvoza, obvestiti ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

IV. EVIDENCE O PREPOVEDANIH DROGAH

22. člen

Pravne in fizične osebe, ki proizvajajo in opravljajo promet s prepovedanimi drogami na debelo, morajo voditi evidenco, ki obsega naslednje podatke:

1. uvožene oziroma izvožene količine ter vrste prepovedanih drog;
2. ime oziroma firmo in sedež prodajalca oziroma kupca;
3. številko uvoznega oziroma izvoznega dovoljenja, na podlagi katerega je bila prepovedana droga uvožena oziroma izvožena;
4. datum nabave oziroma dobave prepovedane droge;

5. količine in vrste prepovedanih drog, ki so na zalogi.

23. člen

Pravne in fizične osebe, ki opravljajo promet s prepovedanimi drogami na debelo, morajo posredovati redna poročila o prometu s prepovedanimi drogami ministrstvu, pristojnemu za zdravstvo, in sicer:

1. trimesečna poročila o uvoženih in izvoženih količinah ter vrstah prepovedanih drog in državah uvoznicah oziroma izvoznicah v 15 dneh od izteka trimesečja, za katerega se pošlje poročilo;
2. letna poročila o uvoženih in izvoženih količinah, vrstah prepovedanih drog in državah uvoznicah oziroma izvoznicah v 60 dneh po izteku koledarskega leta.

24. člen

Obliko in način vodenja evidenc in poročil iz 22. in 23. člena tega zakona predpiše minister, pristojen za zdravstvo.

25. člen

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve vodi evidenco o številu in vrsti kaznivih dejanj in prekrškov v zvezi s proizvodnjo in prometom prepovedanih drog in o količini zaseženih prepovedanih drog.

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve in Carinska uprava Republike Slovenije neposredno sodelujeta s pristojnimi organi drugih držav, mednarodnimi organizacijami in njihovimi organi pri odkrivanju in zatiranju nedovoljene proizvodnje in prometa s prepovedanimi drogami.

O primerih kršitev prepovedi proizvodnje in prometa s prepovedanimi drogami sta ministrstvo, pristojno za notranje zadeve in Carinska uprava Republike Slovenije dolžna obveščati ministrstvo, pristojno za zdravstvo.

26. člen

Ministrstvo, pristojno za zdravstvo, v sodelovanju s pristojnimi organi, skrbi za izpolnjevanje mednarodnih obveznosti, ki zavezujejo Republiko Slovenijo na področju prepovedanih drog.

Ministrstvo, pristojno za zdravstvo pripravlja in posreduje mednarodnim organizacijam in njihovim organom, ki so pristojni za kontrolo prepovedanih drog, naslednje podatke:

1. poročila o izvajanju mednarodnih pogodb o prepovedanih drogah na območju Republike Slovenije;
2. ocene letnih potreb po prepovedanih drogah;
3. statistična poročila o proizvodnji, prometu, porabi, zaplembi in zalogah prepovedanih drog;
4. druge podatke, za katere zaprosijo mednarodni organi in organizacije.

V. NADZORSTVO

27. člen

Carinsko nadzorstvo nad uvozom, izvozom in tranzitom prepovedanih drog opravljajo pristojni carinski organi.

28. člen

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, ki se nanašajo na proizvodnjo in promet s prepovedanimi drogami, opravlja zdravstveni inšpektorat.

Pri inšpekcijskem nadzoru ima zdravstveni inšpektorat pravico in dolžnost izvajati naslednje ukrepe:

1. prepovedati pravnim in fizičnim osebam, ki proizvajajo in opravljajo promet s prepovedanimi drogami, opravljanje te dejavnosti, če ne izpolnjujejo pogojev iz tega zakona, dokler ti pogoji niso izpolnjeni;
2. začasno zaseči prepovedane droge in odrediti druge ukrepe, potrebne za izvajanje tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov ter o tem obvestiti ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če gre za carinsko blago pa o tem obvestiti carinski organ;
3. v primeru kršitve določb tega zakona predlagati postopek o prekršku.

Ukrepe iz prejšnjega odstavka odredi v upravnem postopku zdravstveni inšpektor z odločbo, zoper katero pritožba ne zadrži izvršitve.

Če pomanjkljivosti iz 1. točke drugega odstavka tega člena niso odpravljene v določenem roku, minister odvzame dovoljenje za proizvodnjo in promet s prepovedanimi drogami.

29. člen

Upravni nadzor nad izvajanjem tega zakona in drugih predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravlja ministrstvo, pristojno za zdravstvo.

30. člen

Pravne in fizične osebe, katerih poslovanje je pod nadzorstvom, morajo organom iz 27. in 28. člena tega zakona omogočiti nadzorstvo in neovirano delo ter vpogled v evidenco in dokumentacijo in jim posredovati podatke in gradivo, ki so potrebni za izvajanje tega zakona.

VI. KAZENSKE DOLOČBE

31. člen

Z denarno kaznijo od 100.000 tolarjev do 5.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če proizvaja oziroma da v promet prepovedane droge brez dovoljenja ministra (prvi odstavek 8. člena oziroma prvi odstavek 10. člena).

Z denarno kaznijo od 1,000.000 tolarjev do 10,000.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba.

Z denarno kaznijo od 100.000 tolarjev do 500.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe.

32. člen

Z denarno kaznijo od 100.000 tolarjev do 3,000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost:

1. če ne hrani prepovedanih drog v posebnih prostorih ali ne zavaruje teh prostorov pred dostopom nepooblaščenih oseb (11. člen);
2. če v petnajstih dneh po carinjenju ne pošlje ministrstvu, pristojnemu za zdravstvo kopije dovoljenj za uvoz in izvoz prepovedanih drog (21. člen);
3. če ne vodi predpisane evidence ali je ne vodi pravilno (22. člen);
4. če v predpisanem roku ne pošlje ministrstvu, pristojnemu za zdravstvo poročila ali drugih predpisanih podatkov, ki jih mora voditi na podlagi tega zakona ali če pošlje nepravilne podatke (23. člen);
5. če organom ne omogoči nadzorstva in neoviranega dela ter vpogleda v evidence in dokumentacijo in če jim ne pošlje podatkov in gradiva, potrebnih za opravljanje inšpekcijskih del (30. člen).

Z denarno kaznijo od 300.000 tolarjev do 5,000.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba.

Z denarno kaznijo od 50.000 tolarjev do 500.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe.

33. člen

Z denarno kaznijo od 50.000 tolarjev do 150.000 tolarjev ali z zaporem do 30 dni se kaznuje za prekršek, kdor ima v posesti prepovedane droge v nasprotju z določbami tega zakona.

Z denarno kaznijo od 10.000 tolarjev do 50.000 tolarjev ali z zaporem do 5 dni se kaznuje za prekršek, kdor ima v posesti manjšo količino prepovedane droge za enkratno lastno uporabo.

Skladno z določbami zakona o prekrških se sme mileje kaznovati tisti storilec prekrška iz prvega odstavka tega člena, ki ima v posesti manjšo količino prepovedane droge za enkratno lastno uporabo in storilec prekrška iz prejšnjega odstavka, če prostovoljno vstopi v program zdravljenja uživalcev prepovedanih drog ali socialno varstvene programe, ki jih potrdira zdravstveni svet ali svet za droge.

34. člen

Storilcu prekrška po tem zakonu se prepovedane droge odvzamejo brez plačila odškodnine ne glede na to, ali so bile te prepovedane droge njegova last ali pa jih je imel le v posesti.

VII. RAVNANJE Z ZASEŽENIMI IN ODVZETIMI PREPOVEDANIMI DROGAMI

35. člen

Če se prepovedane droge, odvzete po prejšnjem členu, lahko uporabijo kot surovine za proizvodnjo in nadaljnjo predelavo, organ, ki je odločil o odvzemu po končanem kazenskem postopku ali postopku za prekršek, odvzete prepovedane droge proda pravni ali fizični osebi, ki ima dovoljenje za proizvodnjo prepovedanih drog.

Organ, ki vodi postopek lahko odloči, da se prepovedane droge iz prejšnjega odstavka, ki se zaradi svojih lastnosti ne morejo hraniti dalj časa, prodajo ali komisijsko uničijo še pred koncem postopka, vendar ob predhodnem dodatnem zavarovanju vzorcev.

Sredstva, pridobljena s prodajo prepovedanih drog po prejšnjem odstavku, so prihodek državnega proračuna.

36. člen

Če prepovedanih drog, odvzetih po 34. členu tega zakona, ni mogoče uporabiti kot surovino za proizvodnjo in nadaljnjo predelavo, se na podlagi odločbe organa, ki vodi postopek, komisijsko uničijo.

Komisijo iz prejšnjega odstavka imenuje organ, ki je odločil o odvzemu prepovedanih drog.

37. člen

Organi, ki zasežejo ali odvzamejo prepovedane droge, vodijo evidenco, v katero vpišejo tudi podatke, ki se nanašajo na zaseg, odvzem oziroma uničenje prepovedane droge.

Organ, ki odloča v postopku o prekršku ali kaznivem dejanju, odredi in nadzira hrambo odvzetih in zaseženih prepovedanih drog.

Zasežene in odvzete prepovedane droge hrani ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

Način ravnanja z zaseženimi in odvzetimi prepovedanimi drogami podrobneje predpiše Vlada Republike Slovenije.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

38. člen

Razvrstitev prepovedanih drog iz 2. člena tega zakona določi Vlada Republike Slovenije v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

39. člen

Pravne in fizične osebe, ki proizvajajo ter pravne in fizične osebe, ki opravljajo promet s prepovedanimi drogami na dan uveljavitve tega zakona, morajo uskladiti svojo organiziranost in delovanje s tem zakonom v šestih mesecih po njegovi uveljavitvi.

40. člen

Ministri, pristojni za izvajanje tega zakona, izdajo izvršilne predpise po tem zakonu v šestih mesecih po njegovi uveljavitvi.

41. člen

Do sprejema izvršilnih predpisov iz prejšnjega člena se uporabljajo, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom, naslednji izvršilni predpisi:

- pravilnik o pogojih in postopku za izdajo dovoljenja za uvoz in izvoz mamil (Uradni list SFRJ, št. 50/79);
- pravilnik o vsebini in načinu vodenja evidenc in poročil, ter o rokih za pošiljanje podatkov o proizvodnji in prometu mamil (Uradni list SFRJ, št. 54/79 in 4/80);
- odločba o mamilih, ki se smejo dajati v promet za medicinske in veterinarske namene (Uradni list SFRJ, št. 70/78, 52/83, 47/85);
- odločba o seznamu mamil (Uradni list RS, 5/98 in 69/98).

42. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se preneha uporabljati zakon o proizvodnji in prometu mamil (Uradni list SFRJ, št. 55/78 in 58/85) ter preneha veljati uredba o pridelavi konoplje (Uradni list RS, št. 36/99).

43. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 520-03/95-1/4

Ljubljana, dne 14. decembra 1999.

Predsednik

Državnega zbora
Republike Slovenije

Janez Podobnik, dr. med. l. r.